

Stedelijke
Wmo-Adviesraad Amsterdam

Aan: het college van B&W van Amsterdam
t.a.v. wethouder mevr. S. Kukenheim
Stadhuis.
Postbus 202
1000 AE AMSTERDAM

Betreft: Pre-advies Masterplan Dakloosheid

Amsterdam, 23 november 2020,

Geachte mevrouw Kukenheim,

Hierbij het door de gemeente gevraagde pre-advies over het Masterplan Dakloosheid.

Analyse

Als eerste willen we benoemen dat een goede analyse van de huidige problemen rond dakloosheid nodig is om de hoofdlijnen van een Masterplan te bepalen. Die analyse is nog niet gereed en dat is een gemis.

Reactie per knelpunt

De gemeente wil graag een pre-advies op de knelpunten die worden genoemd in de hoofdlijnen voor het Masterplan Dakloosheid.

Het eerste knelpunt is de regelgeving omtrent dakloosheid. In het Masterplan wordt aangegeven dat er in de keten soms tegenstrijdige en of remmende regelgeving wordt ervaren. Daarom is er vraag naar zogenaamde regelruimte. Wij zijn op zich voor deze regelruimte, mits deze ruimte expliciet wordt beschreven. Dit om willekeur bij de uitvoering van de regels te voorkomen.

Het tweede knelpunt is maatwerk in financiële ondersteuning. Bij dit knelpunt gaat het erom dat algemene en hoofdregels het individu niet altijd helpen. Hierdoor wordt maatwerk niet altijd toegepast bij de uitvoering. Wij zijn van mening dat er onderzocht moet worden wat er mist in deze regelgeving. Zodra dat bekend en aangepast is kan er beter maatwerk worden geleverd aan de dakloze.

Het derde knelpunt is de schaarste van grond en woningaanbod in Amsterdam. Wij constateren een trend, waarbij grote bedragen worden toegekend aan professionele organisaties en bedrijven. Wij adviseren om het geld te besteden aan het feitelijk bouwen en realiseren van woonmogelijkheden. Verder adviseren wij om te kijken naar mogelijkheden omtrent de lege Bed and Breakfasts als gevolg van de coronacrisis. In Spanje en Portugal worden door de gemeente B&B's gehuurd om hun burgers onder te brengen. In Amsterdam heeft de organisatie *Amsterdam Gastvrij* hiervoor een initiatief genomen. Ditzelfde geldt voor leegstaande hotels en kantoren, zoals nu al gebeurt. Gemeentelijk vastgoed tijdelijk te

gebruiken voor huisvesting is alleen mogelijk wanneer het vastgoed en de grond voor een redelijke periode beschikbaar zijn.

Het vierde knelpunt zijn de beperkingen vanuit het rijk door landelijke wetgeving zoals de kostendelersnorm. Wij adviseren de gemeente op dit gebied twee dingen. Ten eerste om de lobby richting Den Haag te versterken door actueel onderzoek te doen naar het verband tussen de kostendelersnorm en dakloosheid. Ten tweede adviseren we tegelijkertijd alternatieven te faciliteren. Dus in het geval van de kostendelersnorm zou er bijvoorbeeld een ontheffing hiervoor nog vaker kunnen worden toegekend dan nu al gebeurt.

Het vijfde knelpunt is positionering werk/re-integratie bij uitstroom. In de eerste plaats adviseren wij om dagbestedingsactiviteiten los te gaan koppelen van re-integratie naar werk. Hierdoor wordt de instroom van kandidaten naar dagbesteding werk of re-integratie passender. Verder krijgt coaching op maat zo meer kans van slagen. Verder zijn wij voor het aanstellen van re-integratie consultants in de keten. Het is belangrijk dat deze consultants goed samenwerken met de consultants van WPI. Ook adviseren wij dat werkgevers worden betrokken bij het creëren van stageplekken.

Het zesde knelpunt is harde knippen. Hierover worden twee vragen gesteld in het Masterplan. De eerste is: Welke regelgeving of gedrag beperkt de kansen voor stabiliteit en continuïteit? En welke kansen zijn er om daar verandering in aan te brengen? Hier adviseren wij om meer in te zetten op preventie, om focus te leggen op een nauwe samenwerking tussen ketenpartners. Daarnaast adviseren wij om klantgericht te werken. Dit kan bereikt onder meer worden bereikt door vermindering van de bureaucratische rompslomp en het bieden van onafhankelijke cliëntenondersteuning. Verder adviseren wij om de kostendelersnorm voor jongeren en de verhuurdersheffing af te schaffen. Als laatste adviseren wij om de regel van de regiobinding los te laten.

Het zevende knelpunt betreft de samenwerking met de regio's. Wij adviseren op dit punt dat er een samenwerking moet komen tussen Amsterdam en de omliggende regio's. Voorwaarde voor deze samenwerking is dat er eerst een goede analyse moet worden uitgevoerd van de dakloosheidsproblematiek in de regio's rondom Amsterdam.

Nog enkele opmerkingen

Aanvullend op de knelpunten die u al hebt beschreven, hebben wij nog enkele opmerkingen.

Zelfredzaamheid

Wij juichen het toe dat u het zelfredzaamheidscriterium wilt loslaten. Wij zijn wel erg benieuwd welk criterium/criteria u daarvoor in de plaats wilt gaan toepassen?

Buurtteams

Wij zijn het met u eens dat het accent van de aanpak moet komen te liggen op buurt/wijkniveau. In 2021 zullen deze buurtteams al hun energie nodig hebben hun samenwerking en een samenhangend buurtaanpak met prioriteiten te ontwikkelen. Wij vrezen dat veel realisatie in het eerste beleidsjaar verloren dreigt te gaan. Heeft u voor dit probleem flankerende middelen en mogelijkheden beschikbaar?

Naast de (vroeg)signalerende, begeleidende mogelijkheden hebben buurtteams ook middelen en bevoegdheden en speelruimte nodig voor (dreigende) daklozen. Welke visie heeft u daar op?

Alle groepen daklozen opnemen

Het masterplan is gestoeld op de problematiek van economische daklozen. Andere groepen daklozen worden zo tekort gedaan. Zoals: werkenden die gedwongen op straat komen door een scheiding/uit elkaar gaan, mantelzorgers voor mensen die overlijden waarna de mantelzorgers door de woningbouw-vereniging uit de woning worden gezet, jongeren die niet meer thuis kunnen wonen en gaan bankhoppen, etc. Het gaat bij dakloosheid dus niet in alle gevallen om economische problematiek. Hoe komen de belangen van dergelijke niet-economische daklozen terug in het masterplan?

Met vriendelijke groet,

namens de Stedelijke WMO-Adviesraad Amsterdam,

Dhr. J. L. Badal (voorzitter)